

30

טבלה
דבחר
בשמים
לכיון
כלל ר'
לאידך
דאין
את ה'
מחבר
מת
קדוש
שהו
מת
דליס
אינו
לסיפור

מה

משה
הקומץ
זהו"ל
הו"ל כ
ז"ל דכ
ולפי"ז
כחבט
סלה
כעיקר
כן ל
בטילה
נחמד
נדרש
השחוט
ואיזה
חבל
בבילה
מינו
דכין
עומד

מיה

גם לא
ועבד
דלחלי
דלרב
שורפין
יש מח
לי מי
דשחוט
כוס
העסור
(*) דג'

בקומץ
ומצקלו
רק חש
חילוק
במנחות

[illegible]

קדושים (דף כ"ד) נבדל בהם
אמלחם מירושלים למגדל עיר
ומימי שמי ביהמות ומתחם -
ב' פסחים (דף פ"ח) חמשה
הקטעו עורות פסחים ונאכל
גלגל אחד מן דבשי למימר
ש' דרתי מן הד מנייני
פחים וילאמו אם יודי בעל מוס
ידי ש' הלי דליית הכהן ואם
לוי - אם ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
אשר חלל בקדשן של בעלים
ואם חמשה בעיקר קדשיו אם
ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
קדשיו ש' חמשה חמשה -
מזה לא מהני תנאי שחמשה
בעלים ודוק :

סימן ד

שאלה על דבר שנתערבו חומין שלא נמוו לשם ציצית בחומין שנמוו לשם מצות ציצית אם מותר להטילם בכנד ד' כנפות או לא :

תשובה לכתורם יש לדון בזה דין ביטול • דמ"ח חד
בחרי בטל וכשרים כל התועים למנות זליית
מיהו במק"ל כחשקטן טובא בזה אם יש לדון בזה דין ביטול •
והערנו מקום ספק האפשר לומר דלא מהני ביטול אלא בדבר
שלאו דין טעם כי דבר איסור או פסול בזה אדרה התורה
שלא נתערב ברוב נשתלק פסולו ממלוי ונעשה דבר שנחשב
בו ואין בו עוד פסול • אבל בדבר שפסולו מפי שמוכר נעשה
כמו מזה שלא נחשב לשמו בזה אפילו נתערב במנות האפיות
לשמן נמי לא מהני דמחשו שנחבול לא ישיג משלה המבטל •
ודי לנו תולדות ביטול להסיר הסדק המתחבול ולא להסיג מעלת
המבטל • ולכדי כל המנות המערבות אינן ראויין ללכת בסך י"ח
מזה משום דק המערבות • [ומה דרשן בחום] פרה (פ"ט מ"א)
אפר שבר שנחשב באחד מקלה הולכין אחד הרוב וטמא ואין
קודשין בסך • דמחשו ולא מהני ביטול הרוב לגמין קודש
וע"ז הטעם דאף שנחשב האחד מקלה ברוב מ"ח לא בטל
לגמין קודש • שדי מ"ח לא נעשה לו דין חזקת חרז ואינו

מספר - נראה דלחן רחוק לדבריו דשא הסוף' קצבו בזהב
(דף ע"ט) גבי נלוויה של מי תהא נהעבר בן מים - לרענן
לחרי שפסולין ליהודי בן היינו משום מעלה בשמחה - וא"כ
ה"ל גבי אפר תהא איכא למימר דהוי מעלה בשמחה - וכן
מ"ל לויטור דלחרי מקדשין בם דלא רחוק דהויא דמחגי ביטול
בס"ג דאפשר למר דשא לחן מקדשין בן היינו כעו גבי
מים נהעברו דכסין שיה ב' תריות ועיין לקמן תש"ס בזה:

רובא על להסביר מה שהקדש הוסיף בחולין (דף י"א) בזה
האמרים הנסקלן בשערין ידועו בסקילה חט"ל הרובא
שערין נכסו : ואחרי לא חולין בחד רובא ודורלו בשם הר"ת
ידיון דמט"ל הוא נכסו לענין בזה"מ מיהו הוא נכסו לא חולין
בחד רובא ע"כ : וזה חסדו מ"ע לא חולין בחד רובא חט"ל
לפי מט"ל חט"ל כיון דאין חט"ל ויכולין לדון האדם בשריפה חט"ל
הוא נידון ב"כ של כ"ג דלא מיתבין בשריפה : והוא מיהו
נאמר לו ע"י חוקי התורה חט"ל חט"ל לומר דהנסקל בעל ברז
ששערין ויהא נידון גם הוא בשריפה : כיון דסוף סוף לא נעשה
משהבן גמרי דין שריפה והוא מחוסר גמרי דין לענין שריפה
לא יוכל לטפור דשילוב ברזל לא מהני לענין ישיקא המיושט
בעמחוה המספיק ששעמו ברזל המכבד * :

ביום זה שמקצין העולם משריפה בזה כהן דבין
דכחו תוים לענין בלחם מיתה לדום לא חליין
בה רובא. ר"ב כהן דכתבם תורה אם זינאה דיום
מיתה. דימי שבתה לכו דילמא לא אצוי הוא דיום
מקילא. דהא לענין לדון בלחם מיתה לא חליין בה רובא.
פי מה שכתבתי אחי שמיר דבלחם חליין בה רובא גם לענין
דזו בלחם מיתה רק לענין שיהיכל הנסקל ברוב הנשימין
וס לא חליין בה רובא משום שאין המתבטל משני השבות
מעשה הכתוב:

מיושב בזה ג"כ קריות הנהו בעל ח"ד בסי' ק"א בזה
דליתא בפסחים (דף פ"ח) חמשה שנתעברו
דורות פסחין וגמלא יצלה בחדד מן אמרין שבין אינן
עלות. והקשה אחאי לא חליטין בחד רובא דמדאורייתא חד
בחדו בעל. ויכולים להקלו על חמשה פסחים:

מנהג לפענ"ד א"ש דלא מהני ביטול חלא לבטל מהדבר האסור כח האיסור שבו. אבל לא שישו המהבטל יצוה המבטל ולהביא לא מהני ביטול להשיג עליו שם קרבן ד כיון דבבטל יצלה פסול הוא לבטח כל התערבות אסורים ביניהם והוא לא נעשה בו כל הכרח קרבן להחיותו באכילה אלא קדשים והוא בבטל יצלה לא מהני שחיטה וחריקת חיריו באכילה ובטל יצלה במקדשים י כו הדעות דמיס ונאסור בבאחא :

לכבוד ראייה לזה מהא דאוריין במנחות (דף כ"ג)
בני פלוגתא דרב חסדא ור"א חי בזה מבטל חזקין
בזה בטל חזקין לענין מין במינו לר' יהודה ומקשה
הא דהאן שתי מנחות שהענינו אם יבטל לקמן חזק פ"ט
ה פ"ט שריים טעמא ווא דיון דקמן ליה חזק שריים
טעל שריים טעמא דלידך וכו' ליה מנחה שריים קודם
הא דשטמא למ"ד בזה בטל חזקין ח"מ משום דבטל חזק
טעל דלכי קמן מאידך וכו' שריים כי הכי אלף למ"ד
מבטל חזקין שריים מי חזק טעמא עכ"ל אג"ו ויסקס
ו"ל דלמ"ד נמי בזה בטל חזקין נמי טעמא דלכטל
טעמא

[illegible]